

Predmet: *Brod na Drini*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 1/21

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Optuženi: Danko Vladičić

Tužilaštvo za ratne zločine: Ognjen Đukić

Sudsko veće: sudija Mirjana Ilić, predsednica veća
sudija Zorana Trajković, članica veća
sudija Dejan Terzić, član veća

Branilac: adv. Momčilo Bulatović

Glavni pretres: 03.06.2021.

Optužnica

Optuženi Danko Vladičić se tereti da je dana 18. avgusta 1992. godine u noćnim satima, u mestu Brod na Drini (opština Foča, BiH), naoružan vojničkom puškom i namazan crnom bojom po licu, ušao u stan u kom su živeli bračni par Ramo i Tima Vranjača i ubio ih ispalivši u njih dva hica iz puške.

Iznošenje odbrane optuženog

Iznoseći svoju odbranu, optuženi Danko Vladičić negirao je izvršenje krivičnog dela za koje se tereti, navodeći da je u tom periodu bio u Beogradu. Objasnio je da se iz Broda na Drini 1986. godine preselio u Beograd, te da je, po izbijanju oružanih sukoba u BiH, u periodu od aprila do juna 1992. godine boravio u Brodu, nastojeći da nagovori roditelje da dođu u Beograd. Tokom rata nije pripadao ni jednoj oružanoj formaciji. Nakon odlaska u junu 1992. godine, u BiH nije dolazio sve do 1995. godine. Poznaje bračni par Vranjača – radi se o nekadašnjim komšijama iz susedne zgrade, sa čijim sinom Šefikom je odrastao. Naselje Brod na Drini je prigradsko radničko naselje Foče koje je bilo mešovitog nacionalnog sastava, i u kom su se ljudi poznavali. Zgrade u naselju u kojima su živeli su u stvari bile barake sa po četiri stana. Prvi komšija bračnog para Vranjača bio je Miodrag Đajić, zvani „Pušo“. Poznato mu je da je bio alkoholičar i da je bio naoružan. Od roditelja je kasnije čuo da se „Pušo“ ubio. Tokom boravka u Brodu 1992. godine viđao je Šefika Vranjaču. Tada je u mestu bilo mnogo paravojske – neki od njih su bili iz Crne Gore, a bila je tu i „Garda“. Oni su pravili probleme bošnjačkom stanovništvu. Među stanovništvom se osećala tenzija, mnogi Bošnjaci su već bili napustili mesto. Za ubistvo bračnog para Vranjača saznao je 1995. godine u Beogradu. Poznaje zaštićenu svedokinju, sa njom nikada nije bio u sukobu i nije mu poznato iz kog razloga ga tereti.

Ispitivanje svedoka /oštećene Remzije Ždraljević

Svedokinja/oštećena je ćerka Rame i Time Vranjača. Ostala je u svemu pri iskazima koje je dala 26. jula 2014. i 6. februara 2017. godine pred nadležnim organima u BiH. Optuženog poznaje iz perioda kada je živela u Brodu na Drini, iz kog je otišla 1983. godine u Crnu Goru. On je pre rata bio agresivna osoba i svi su ga se plašili. Voleo je da se potuče, svi su u komšiluku znali da se

bavi sitnim krađama i prevarama i da je koristio „neke supstance“ (mислеći na drogu). Čula je priče da je optuženi ubio njene roditelje i da je u tome učestvovao i njihov komšija „Pušo“, koji to nije mogao da podnese, pa se posle ubio. Svedokinji su indirektno javili, oko mesec dana pre ubistva roditelja, da ih skloni jer više nisu sigurni. To joj je javio prvi komšija Mijo Đajić. Roditelji nisu hteli da idu jer je otac bio bolestan, i ostali su kao jedini Muslimani u mestu. Prethodno su komšije, u aprilu 1992. godine, pomogle njenom bratu Šefiku da napusti mesto i dođe kod nje u Risan. On se bojao za svoj život jer su u mestu bili pripadnici raznih paravojski, a on je bio vojno sposoban muškarac Musliman. Svedokinjinim roditeljima niko nije smeo da priđe jer su se ljudi bojali. To su joj pričale komšije, čija imena ne želi da pominje pred optuženim zbog njihove bezbednosti. Za smrt svojih roditelja je čula od prijateljice, koja je došla da joj to lično kaže. Ni danas niko od komšija ne želi da joj kaže istinu o stradanju roditelja, jer se plaše optuženog.

U nastavku dokaznog postupka vršen je uvid u pismene dokaze koji se nalaze u spisima predmeta.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 7. septembar 2021. godine, sa početkom u 9:30 časova.